

Tron i 20-års ålder(5). ”Jag är en del av en familj”

”Numera är det ingen som tror på Gud”. Hur många katolska ungdomar har inte någon gång lidit av ensamhet och modlöshet? I sådana ögonblick är det lämpligt att komma ihåg – som Caterina föreslår i denna video som gjorts i London – att man är en del av en stor familj.

2013-05-27

Att vara troende är som att tillhöra en familj. Jag känner att Gud och Kyrkan är min familj. Och detta ger mig en stor säkerhet i livet. Att tro betyder att känna att någon stöder dig, när saker och ting blir besvärliga. Även om det låter som en kliché, är det verkligen så!

Tron kommer alltid att finnas där, den är en säkerhet som inte överger dig. Vid min ålder är det verkligen svårt att finna – i dag mindre än någonsin – någonting som ger dig så mycket säkerhet; en säkerhet som du inte kan finna vare sig på Internet eller på teve. Där kan du hitta en tillfällig säkerhet, men inte något som faktiskt får dig att känna att du är en del av en familj.

Tron visar mig ett mål i livet. Och det är mycket mer än att leva för dagen. Jag har ett mål att leva för. Detta är vad tron ger mig: en upplevelse av

helhet, av välmående ... Något jag inte kan leva utan.

Jag lever i en mångreligiös och mångkulturell miljö, och detta är underbart: att se att det finns så många människor som tror på någonting, och en så olikartad kultur är en välsignelse. Men just i en sådan tid är det många gånger svårt att behålla den katolska tron, särskilt i England.

Jag var på världsungdomsdagen i Madrid och där fanns tusentals katolska ungdomar. Somliga i min ålder eller äldre ... alla unga. Det var faktiskt otroligt ... Där hade jag inga problem. Där kunde man skrika ut sin tro, eller sjunga psalmer i metron.

Det var tokiga dagar, under vilka jag kände mig som i en familj. Sedan återvände jag till England, till London, och allt detta har försvunnit. Men inom mig finns andan från

dessa dagar. Jag har burit med mig denna glada anda av kärlek och älskvärdhet; dessa trons dagar har återvänt hem med mig. Och de har lärt mig mycket nyttiga ting för min vardag, för de enklaste saker: som att erbjuda någon en plats att sitta på, eller tala om min tro på ett öppet och positivt sätt och sådana saker.

Det är småsaker, som gör den anda levande, som jag kände de där dagarna och ger mig säkerhet i det jag tror.

***Vad vacker vår katolska Tro är!
Den ger lösningen på all vår
ängslan, lugnar förståndet och
uppfyller hjärtat med hopp. S:t
Josemaría, Vägen nr. 582***

tron-i-20-ars-alder5-jag-ar-en-del-av-en-
familj/ (2026-03-19)